

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

med Landbrugsraadets Tilslutning. Man kunde efter min Mening heller ikke vel afvise det samme Krav fra anden Side, og i Tilfælde, hvor det vilde være vanskeligt at opnaa fuld Tilslutning fra alle Sider, stod man jo saa over for ikke at kunne gennemføre Beslutningen, selv om det var absolut nødvendigt. Jeg vil derfor indtil videre mene, at Lovforslaget er tilstrækkeligt, saaledes som det her er formet, idet jeg føler mig overbevist om, at ingen Minister vil træffe en Afgørelse, hvortil han ikke har den størst mulige Tilslutning fra alle Sider.

Det længe 10de Medlem for 2den Kreds (Aerede) udtalte Frygt for, at de Krav og Bestemmelser, der indføres her, er saa vidtgaaende, at de vil lægge den reelle Handel for mange Hindringer i Vejen. Det er selvfølgelig ikke Meningen, og jeg vil da ogsaa tro, at man ved en Behandling af Forslaget i Udvalg vil kunne naa til en saadan Affattelse, at det ikke bliver Tilfældet. Det, det gælder om ved en saadan Lovgivning, er naturligvis, at man lægger den reelle Handel saa faa Hindringer i Vejen som muligt, men at man hindrer, at Handel, som er mindre reel, kommer til at foregaa til Skade for baade Køberne og Sælgerne. Om Kravene i Lovforslaget kan gøres mindre, saaledes at man alligevel opnaar tilstrækkelig Sikkerhed for, at Handelen bliver reel, tør jeg ikke afgøre, men hvis det kan ske, skal jeg være villig til at gaa ind i en Forhandling om saadanne Ændringer. Naar det ærede Medlem imidlertid udtalte, at man gik for vidt med Kravene til Oplysningspligten, idet det vilde være tilstrækkeligt, om Sælgeren havde Oplysningspligt een Gang, medens det, hvis en Køber hver Uge købte en Sæk eller to af Varen, ikke vilde være nødvendigt at paalægge Oplysningspligt ved saadanne Handler, tror jeg, at Sikkerheden i saa Fald vilde blive for ringe. Saa var vi netop inde paa det samme, som vi ser i Øjeblikket: at man kan frigøre sig for Oplysningspligten og Ansvar for de givne Oplysninger, og saa kan der let indsnige sig en mindre reel Handel, som man netop tilstræber at faa afskaffet. Det er muligt, at man kunde slippe noget lettere fra det ved at ordne det saadan, at naar en Mand solgte et bestemt Parti, havde han Ansvar for det, som han havde oplyst første Gang, saa længe han ikke havde meddelt, at det drejede sig om et nyt Parti. Men jeg tror nok, at man skal lægge Ansvar over paa Sælgeren. Kan han frigøre sig

for Ansvar, opnaar vi efter min Mening alt for lidt.

Jeg er, som sagt, villig til at forhandle i Udvalget om Enkeltheder. Jeg skal ikke stille mig doktrinært paa noget Punkt, idet jeg anser det for nødvendigt, at vi faar en Forbedring af Forholdene uden at lægge den reelle Handel for store Vanskeligheder i Vejen. Forhaabentlig kan vi ved Udvalgsarbejdet opnaa et Resultat, der betegner et Fremskridt fra det, vi har i Øjeblikket.

Nielsen Mann: Jeg forstod den højtærede Landbrugsminister saadan, at han var i høj Grad villig til en Forhandling om Enkeltheder, hvorom der kunde vise sig at være forskellige Meninger, og jeg er for saa vidt taknemmelig for, at Landbrugsministeren ikke var afvisende over for Ønsker og Krav, der kan rejses.

Den Oplysning, den højtærede Landbrugsminister gav med Hensyn til § 4, 2det Stykke, Litra b, om Tidspunktet, forbavtede mig noget, men beroligede mig ogsaa. Naar der er Tale om en Tid saa lang som en Maaned, kan Betænelighederne ikke være begrundede; derfor giver jeg Afkald paa Ændring i saa Henseende.

Ogsaa med Hensyn til Foderstoffkontrollen har jeg Indtrykket af, at den højtærede Landbrugsminister er forhandlingsvillig, maaske ogsaa med Hensyn til de ønskede Samraad med Landbrugsraadets. Da Sagen kommer i Udvalg og Ministeren altsaa er villig til at optage en Forhandling om de Spørgsmaal, der kan rejses, skal jeg paa nuværende Tidspunkt erklære mig tilfreds og udtale Haabet om, at man i Udvalget kan opnaa Enighed om en Udformning af Lovforslaget, der kan opfylde alle berettigede Krav.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Kr. Johansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.